

Albufeira

(Portugal/Algarve)

Van 9 september t/m 16 september 2016

Met onze vakantievrienden:

Shalini, Manuela, Dorrit, Rian, Erwin, Christiaan

Begeleiders:

Maureen en Loes

Reiscode: V1623

Inhoud

Vrijdag 9 september 2016_Vertrek en reis naar Albufeira	3
Zaterdag 10 september 2016_Bijkomen en verkennen omgeving	5
Zondag 11 september 2016_Zoomarine	8
Maandag 12 september 2016_Lagos, Sagres, Sao Vincente.....	13
Dinsdag 13 september 2016_Faro	16
Woensdag 14 september 2016_Verjaardag Manuela / Zigeunermarkt Quartiera / Piratenboot	18
Donderdag 15 september 2016_De Strip.....	21
Vrijdag 16 september 2016_Dag van vertrek en aankomst Schiphol	24
Wat vonden onze vakantievrienden van deze reis? En wat zegt Loes?	27
Maureen schrijft gedicht voor Loes.....	31
Op speciaal verzoek van Christiaan.....	32

Vrijdag 9 september 2016_Vertrek en reis naar Albufeira

We hadden met elkaar afgesproken om kwart voor twee op Schiphol te verzamelen bij de rood/witte kubus. Er was even een beetje stress omdat Manuela en Rian op een ander punt waren afgezet, maar gelukkig heeft Maureen hen gevonden.

Enmaal compleet heette Loes iedereen welkom, sprak een kort woordje en legde uit wat we kunnen verwachten bij het inchecken en de douane. Ook gaf zij iedereen, voor alleen de reis, een badge met naam en telefoongegevens van de leiding en het kantoor Tendens. Zo kan iedereen zien dat wij één groep zijn en heeft iedereen de gegevens bij de hand. We laten een foto maken van onszelf met de koffers en daarna gingen we naar de incheckbalie. Even was het zoeken, maar het samenwerken beloonde zich en we vonden de juiste balie. Het was gelukkig niet druk en alles verliep van een leien dakje. De handbagage van Loes was toch 3 kg te zwaar (papier is zwaar hoor ☺), maar omdat die van Manuela nog geen 1,5 kg was, vond de mevrouw die het woog het geen enkel probleem.

We zwaaien naar de achterblijvers en gaan de douane door. Daar laten we nog een foto laten maken. Nu kan het toch niet meer fout gaan. We gaan wat flesjes drinken kopen en een enkeling wat broodjes. O jee! Waar is Christiaan? Even de andere kant op kijken en weg is hij. Na ruim vijf minuten hebben we hem weer gevonden. Wat een opluchting. Hand in hand gaat Christiaan met Loes met de groep mee naar de gate. Daar gaan we wachten tot we het vliegtuig in mogen.

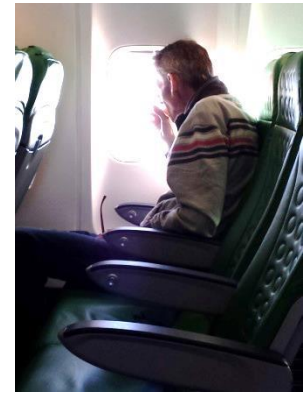

Shalini is later bij de groep gekomen en heeft een ander stoelnummer. Ze zit zelfs niet eens in de buurt! Daarom ruilt Loes met haar zodat zij lekker bij de groep kan zitten. Maureen zit aan de andere kant. In het vliegtuig moeten we een half uur langer wachten tot we mogen vertrekken.

De (vlieg)reis is voor Christiaan wel wat lang en hij is erg onrustig. Shalini 'bemoedert' hem en daar wordt hij rustiger van. Wat een bijzondere uitstraling heeft die vrouw!

Er zijn verbazingwekkend veel lege plekken in het vliegtuig. Daarom vindt het personeel het goed dat Loes in de buurt van de groep gaat zitten. Zij ziet dat Erwin net niet uit het raampje kan kijken. Daarom stelt Loes hem voor dat hij op de lege rij naast haar bij het raam gaat zitten. Hij geniet van het naar buiten kijken! Maureen komt bij Loes zitten.

Shalini en Christiaan draaien zich om en gaan op hun knieën op hun stoelen zitten. Zo kunnen zij Maureen en Loes goed in de gaten houden. (Als de tussen zittende passagiers dat vervelend vonden hadden ze kunnen voorstellen om te wisselen van plaats.)

We zien Faro onder ons liggen. Als we landen op vliegveld Faro is het nog een beetje licht. Het is inmiddels half acht Portugese tijd. Dat is een uur eerder dan in Nederland. We halen de koffers op en zoeken de mensen van Sunweb op. Deze staan buiten. We mogen naar bus 27. De koffers gaan in de bus en wij ook. Het duurt nog een half uurtje voor we gaan rijden en de reis naar Albufeira met de stops duurt ook een uur.

Om half elf staan we bij de receptie bij onze appartementen Elma. Gelukkig is de receptie nog niet dicht. Loes kreeg in de bus een enveloppe met onder andere een code van een kluis om de sleutels te bemachtigen. We krijgen nu de sleutel van Teresa, de receptioniste, die ons zelfs leidt naar onze appartementen. Wat een geluk: we zitten op de begane vloer en naast elkaar! Er is een 'licht-probleem' maar als dat is opgelost zien we hoe het appartement er in het echt uit ziet. Nu moeten we wel even slikken. Er ligt geen extra beddengoed. Dat hebben we wel nodig omdat er ook in de huiskamer op de bank geslapen moet worden. Teresa komt twee extra stellen brengen. De situatie is niet ideaal maar we moeten er het beste van maken. Dorrit heeft een eenpersoonskamer geboekt dus die slaapt in één kamer. In het appartement 102 slapen Rian&Manuela in de kamer met het tweepersoonsbed. Voor Shalini hebben we de kamer met twee eenpersoonsbedden en de twee heren Erwin en Christiaan slapen op de bedden in de woonkamer. De tafel uit appartement 102 verhuizen we naar 103, net als stoelen, borden, bestek, bekers en glazen. Zo richten we één appartement in als woonvertrek en de andere als slaapvertrek. We lopen echter wel snel tegen een probleem aan. Er blijkt geen apart toilet te zijn. De twee slaapkamers hebben 'heel

luxe' een eigen toilet en douche met wastafel. Dat betekent dat de heren toch ook gebruik moeten maken daarvan. Loes had al een beetje het vermoeden dat de situatie niet ideaal was en heeft touw, knijpers en een heel groot kleed meegenomen (we mochten toch 20 kg ruimbagage meenemen).

Het touw wordt door Maureen en Loes vastgemaakt aan de gordijnrails en de stang in de kast. Het grote kleed er overheen en zo maken ze in de slaapkamer een extra slaapkamer voor Shalini.

Alle winkels zijn helaas dicht en we kunnen niet te drinken halen. Water uit de kraan drinken wordt afgeraden. We koken daarom water. Gelukkig heeft Loes van thuis wat thee en koffie- en suikerstaafjes meegenomen. Ook een pak pringles. Zo hebben we dan toch nog iets te drinken en te knabbelen.

Moe en met gemengde gevoelens gaat iedereen naar bed. Welterusten vrijdag!

Zaterdag 10 september 2016_Bijkomen en verkennen omgeving

Goedemorgen! De wereld ziet er bij licht toch anders uit. Hoewel we geen geweldig uitzicht hebben vanuit onze appartementen, ontdekken we dat het zwembad heel dichtbij is. Met elkaar, behalve Manuela&Rian want die liggen nog op bed, gaan we boodschappen doen. Water, cola, sinas, broodjes, pasta, pindakaas, melk, salami en een fles wijn en toiletpapier. Loes schrok zich rot toen zij 58,60 euro moest afrekenen. We lopen terug en gaan genieten van ons ontbijt. Heerlijk!

We ruimen de boel op en ach jee... 'Waar is Christiaan?'... Maureen vindt hem, bij het zwembad. We schrikken ons rot want juist Christiaan heeft nog geen diploma en mag niet zonder bandjes in het diepe. Ons was verteld dat je niet zonder kaartje het zwembad mocht betreden, maar dat klopt dus niet.

Na het eten gaan we met elkaar naar het strand. Eerst liepen we de verkeerde kant op, maar ach... we hebben de tijd. Bij het strand aangekomen gaan Loes en Erwin naar een restaurant waar de meneer van de Sunweb ons meer gaat vertellen. Alles wat verteld werd had Loes thuis al ontdekt. De excursies zijn super duur. Ook het OV valt tegen en de taxiprijzen zijn ook niet mis. We hebben op de kaart al gezien dat wij toch aardig ver van het oude en het nieuwe

centrum afzitten. Daarom heeft Loes in Nederland twee auto's gereserveerd voor drie dagen. Zo gaan wij onze eigen excursies maken en kunnen we toch best heel veel doen. Omdat Erwin wat moeilijk loopt vragen wij hem of hij het ziet zitten om te lopen naar het oude centrum van Albufeira. Hij ziet het zitten. We lopen

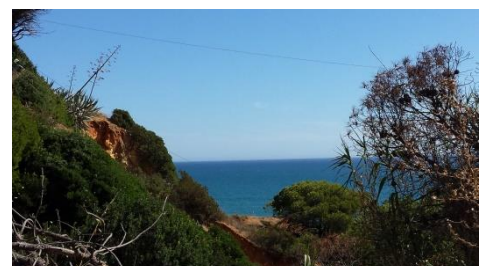

heerlijk langs de kustlijn richting oude centrum. We moeten een paar keer uitrusten, maar we halen het plein en besluiten op een terrasje te gaan zitten. We proberen nog wat te rekken want we zitten heerlijk, maar een aantal wil heel graag winkelen. Er wordt

van alles gescoord. We doen ook nog wat boodschappen voor de lunch en ook daarna nog voor het avondeten. Dat was niet slim van ons... Loes kan de rugzak niet dragen en Maureen neemt deze over. Het is zwaar.

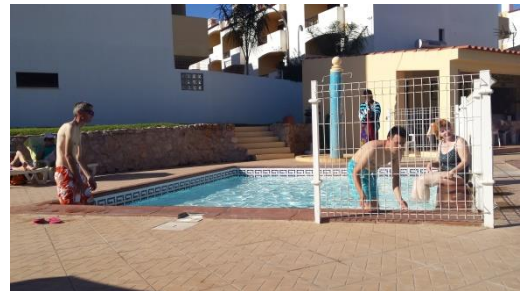

Erwin wil graag bovenlangs en niet meer over het strand. Dus gaan we de roltrap op. Eh... de eerste moeten we zelf lopen. Hij rolt helaas niet. De tweede gelukkig wel. We lopen bovenlangs. Erwin is gesloopt maar met hulp van Maureen lukt het hem. Hij geeft aan dat hij nu graag in een rolstoel had willen zitten. Oef wat is het stijl! Onderweg zijn we Christiaan weer kwijt. Hij was dit keer een hotel binnen gelopen. Dan lopen we weer door. We zien zwerfhonden liggen en genieten ondertussen van het uitzicht.

Bij het appartement kleden we ons om en gaan heerlijk het zwembad in. Loes informeert ondertussen bij Teresa van de receptie hoe zij het beste morgen bij de Zoomarine kunnen komen. Zij kan alleen tickets van 39 euro verkopen en dat is inclusief vervoer. Loes heeft thuis al uitgezocht dat er special tickets zijn voor 'disability'. Dat scheelt 33% = 14,50 euro, dus dat is de moeite. Onze receptioniste kende dat niet. Zij kon wel wat korting geven maar dat was nog steeds te veel. Loes heeft printjes van thuis meegenomen en laat het lezen. Teresa gaat voor ons bellen naar een taxi. De uitslag is vooralsnog super! Voor de heen en de terugreis kost het 2x19 euro dus 38 euro! We worden om half tien opgehaald. Als de korting morgen ook echt doorgaat...

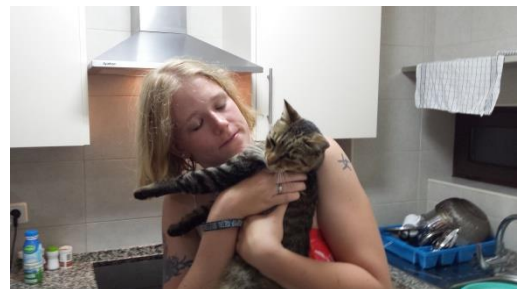
Shalini is het al een beetje zat. Zwemmen hoeft voor haar niet. Christiaan loopt wat heen en weer en maakt her en der een praatje met gasten. Rian&Manuela liggen op een ligbedje en zijn in slaap gevallen. Dorrit en Erwin zitten gezellig bij Maureen en Loes. We hebben een gezellig praatje met de andere gasten.

Shalini is het zat en Loes gaat met haar terug naar het appartement. We maken soep. Er is brood over van vanmorgen en daarom hebben we vissticks en knakworsten gehaald. Beetje erg simpel, maar we zitten toch heerlijk te smullen. We raken aan de praat met elkaar. Serieuze gesprekken worden gevoerd. Wat maakt eenieder toch een hoop mee. Ieder huisje heeft zijn kruisje en dat is zo waar!

Na de vaat is Maureen met ieder apart de financiën gaan doornemen. Loes is de Tendensfinanciën gaan doen en begonnen aan het verslag. Christiaan loopt wat heen en weer en de rest kijkt televisie. Ineens hebben we een poes in huis. Die moet gewoon geknuffeld worden.

Ze hebben een Nederlandse zender gevonden en het is een oude uitzending waarbij de Jostiband optreedt voor onze koning. Ze vonden het prachtig. Daarna is er voetbal gekeken en taaide de een na de ander af om lekker naar bed te gaan. De 'mobiele brigade' zat nog even op de bank.

Het was al zondag toen ook Maureen en Loes naar bed gingen. Het was al met al een enerverende dag waar we met een fijn gevoel op terugkijken. Slaap lekker.

Zondag 11 september 2016_Zoomarine

We staan op tijd op want vandaag gaan we naar de Zoomarine en om half tien worden we opgehaald door een taxibusje!

Dorrit, Christiaan en Loes gaan al om acht uur naar de winkel om broodjes te halen. Helaas gaat deze pas om half negen open dus lopen ze terug naar het appartement en weer heen en weer. We ontbijten, maken broodjes en vullen de flesjes, ruimen op en op tijd staan we klaar voor het busje die ook super op tijd is.

Een alleraardigste chauffeur brengt ons naar de Zoomarine en vertelt onderweg over de Kip piri-piri die uit deze streek voorkomt. Als we het goed begrepen hebben zelfs 'uitgevonden' in een restaurant waar we net voorbij reden. Hij zet ons af bij de Zoomarine. We spreken af dat we hem bellen als we opgehaald willen worden.

We gaan direct naar de ticketservice. Even leek het erop dat we geen korting zouden krijgen maar gelukkig had Loes thuis al een printje gemaakt waarop staat dat we korting kunnen krijgen. In het buitenland wordt vaker gewerkt met passen waarop staat hoeveel 'disabilities' een persoon heeft. Die kennen wij in Nederland niet. Daarom wil de mevrouw van de kassa dat onze vakantievrienden één voor één langs lopen. Loes roept iedereen bij elkaar en zegt dat ze moeten langslopen. Daaraan toe voegt ze dan ineens "en graag even heel *dom* kijken..." Maureen schiet verschrikkelijk in de lach. We krijgen gelukkig de korting.

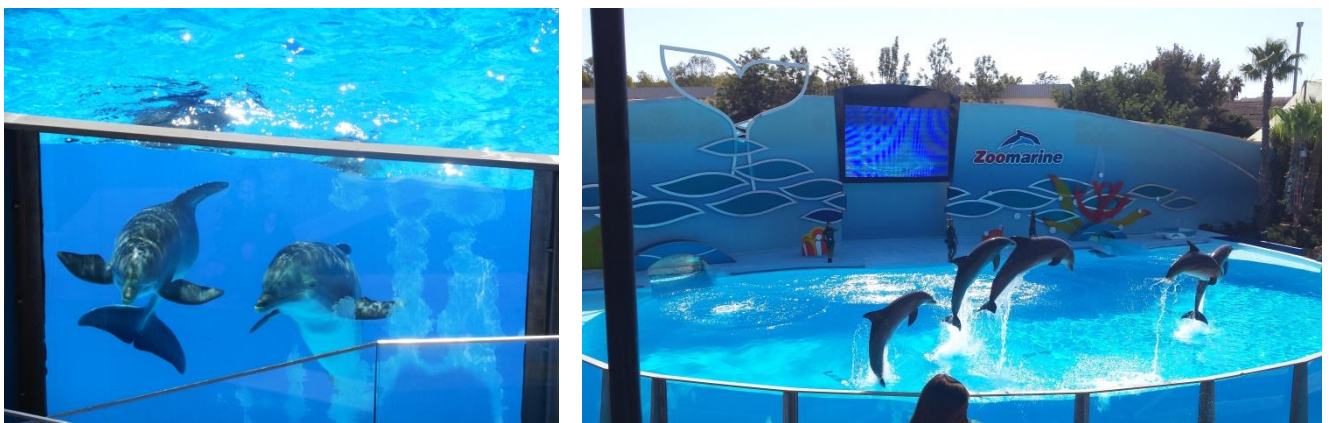

Aanvankelijk zouden we 8 keer 39 euro moeten betalen voor entree en vervoer. Dat is dus 312 euro. Met de korting en een eigen taxibus geregeld door onze Teresa komen we uit op 183 euro! Dus mooi 129 euro verdiend! Blij gaan we naar binnen.

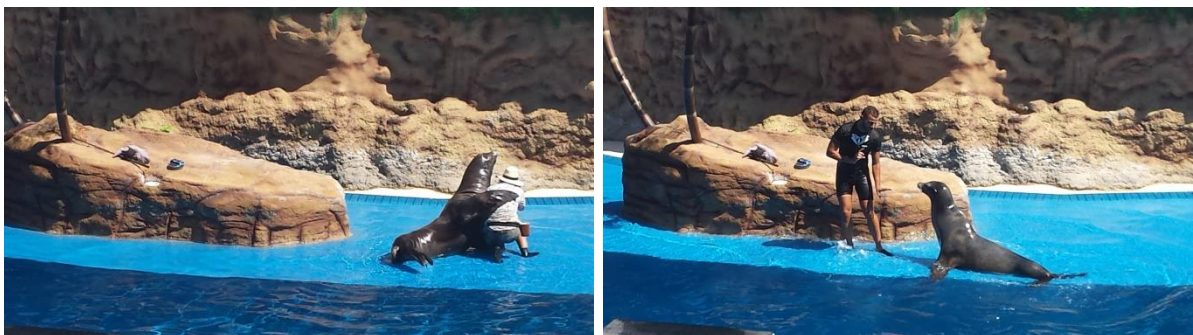
We gaan direct door naar de plek waar een vogelshow wordt gegeven. Shalini vindt het wel een beetje spannend, maar gelukkig vliegen de vogels ons niet om de oren. We genieten er allemaal van.

Daarna gaan we bijna direct door naar de Dolfijnenshow. Ook hier is het genieten geblazen. Het blijft leuk om te zien.

Manuela, Rian en Dorrit willen heel graag met een dolfijn op de foto en dus kopen ze daar kaartjes voor. Om tien over twee moeten we op een speciale plek zijn. Dat duurt nog even dus gaan we ook nog naar de zeeleeuwenshow. De shows zijn echt allemaal erg leuk. We genieten echt met elkaar volop! Maureen filmt heel veel. Leuk voor thuis...

We hebben tussendoor onze broodjes al opgegeten en daarom is het wel tijd voor een ijsje. Rian gaat met Manuela, Dorrit en Shalini in het reuzenrad.

We gaan kijken bij de krokodillen en bij het aquarium. Wat een prachtige vissen en dan is het tijd voor de foto met de dolfijn. Maureen gaat met Rian, Manuela en Dorrit mee. Zij kon er ook foto's maken en filmen. Dat was wel heel leuk.

Loes blijft met Shalini, Christiaan en Erwin lekker zitten in de schaduw. Als we weer compleet zijn gaan onze stoere meiden Shalini, Manuela en Dorrit in het schip. Dorrit gilt maar lacht gelukkig ook. Wat een helden. Dorrit vond het spannend maar ook super leuk en knap van zichzelf dat ze het heeft gedaan.

Daarna gaan we met elkaar naar de 4D film 'Little Dolphin'. Het is een leuke film en we worden een aantal keren nat gespoten. Dat is met dit warme weer niet onprettig! Het was leuk en alweer met een lach op ons gezicht verlaten we het pand. Het is bijna half vier en eigenlijk willen we wel terug naar het appartement en lekker het zwembad in. Bij een service balie vragen we of zij de taxi willen bellen. Wat zijn ze welwillend. Er wordt nog wat geshopt en dan gaan we naar buiten. Oeps! de taxi is er al! Gelukkig niet weg gereden. Ook nu hadden we een fijne chauffeur. Hij had een receive meegenomen en was ook bereid om Loes af te zetten ergens in de buurt van de Marinehaven waar zij thuis al een auto had geboekt. De rest wordt netjes door de taxibestuurder thuisgebracht.

De middag na de Zoomarine was wat verwarrend. Loes liet zich door de taxichauffeur afzetten bij het adres om 'haar' huurauto op te halen en Maureen ging met de groep naar het appartement. Rian, Manuela en Dorrit gingen even een tukje doen. Zo'n hele dag Zoomarine, tja daar word je best moe van! Loes liet met het laatste beetje batterij aan Maureen weten dat ze maar met de groep moest gaan eten. Regel maar wat! Haar verhaal hoorden zij allen later wel. Dus is Maureen patat gaan regelen, maar wat ging dat allemaal langzaam. De man achter de zwembadbar raakte een beetje in paniek. Zeven patat!!! Hij kon maar twee porties tegelijk frituren. Met tot gevolg dat we uiteindelijk twee aan twee gingen eten. Maar na die patat hadden we nog best wel trek. Daarom zijn we met elkaar naar de winkel gelopen om daar eitjes, brood en spek te halen. Maureen heeft nog voor iedereen een heerlijke uitsmijter gemaakt. Jammiejammie, iedereen zat te smullen!

Ondertussen beleeft Loes een heel ander avontuur. Zij gaat naar het autoverhuurbedrijf en krijgt te horen dat de auto niet eerder dan de afgesproken tijd van zeven uur 's avonds meegegeven kan worden. Oeps het is pas vier uur. De taxi is al lang weg en daar staat ze. Als zij de auto mee wil nemen dan moet er extra voor betaald worden. Voor die drie uurtjes... NO WAY! De man achter de balie, die niet echt heel klantvriendelijk is en onderuit gezakt met een sigaret in zijn mond zijn verhaal doet, zegt dat hij het vreemd vindt dat zij een auto daar heeft gehuurd terwijl tien minuten vanaf appartement Elma ook een auto via hun gehuurd kan worden. Hij stelt voor dat hij belt naar dat kantoor en dat Loes de bus naar het appartement neemt en dan loopt naar het kantoor. Of drie uur wachten. Daar heeft Loes ook geen zin in, dus gaat zij naar de bushalte.

Ieder moment waarop ze dacht, zal ik gaan lopen (anderhalf uur en dat met een zere knie) dacht ze ook dat er misschien dan net een bus aan zou komen. Na ruim een uur wachten kreeg ze gezelschap van een Duits stel. Toen dat stel na een half uur wachten is gaan lopen, zakte de moed Loes toch in de schoenen. Ze overwoog en kwam tot de conclusie dat ze net zo goed terug kon gaan naar dit kantoor. Hij was bijna zes uur. Dat laatste uurtje kan er dan ook nog wel bij.... Dus liep zij terug naar het kantoor. Zij kwam daar en ze zag dat het kantoor was gesloten. Open tot zeven uur... ja-ja... nee dus! Waarschijnlijk was ze de enige cliënt die dag. Ze werd boos op 'die man' en ook wat chagrijnig. Bij een restaurantje heeft ze uiteindelijk geïnformeerd naar de bus en toen bleek dat die op zondag nauwelijks rijden.... Ze waren zo vriendelijk om een taxi te bestellen.

De taxi bracht haar naar een straat, maar 'die man' had geen nummer op geschreven. De taxichauffeur bracht Loes naar het kantoor van Avis. Maar zij had geboekt bij AV... Door deze mensen van Avis werd zij gigantisch goed geholpen. De dame ging gelijk bellen met het AV-kantoor omdat zij die niet kende en niet wist waar die op 'de strip' zat. Omdat het inmiddels al tegen zevenen liep heeft haar collega Loes naar het kantoor van AV gebracht. Dat heeft Loes wel ontroerd.

Uiteindelijk is het goed gekomen en kon Loes de auto meenemen en kwam zij tegen acht uur eindelijk aan bij het appartement. Morgen de andere auto ophalen. Maureen en Loes hopen dat alles goed zal gaan. Het is gewoon spannend!

's Avonds worden er nog wat spelletjes gedaan en dan is het hoogste tijd om naar bed te gaan. Dus... Gaaaaaap. Welterusten.

Maandag 12 september 2016_Lagos, Sagres, Sao Vincente

Maureen en Loes zijn op tijd opgestaan. Vandaag gaan zij de tweede auto ophalen. Als dat maar beter gaat dan gisteren. Eerst gaan zij, met Christiaan, naar de Lidle en slaan daar de boodschappen in. Wat een verademing! Voor nog geen 87 euro hebben ze een kar vol boodschappen. Hoe bizar als je dat vergelijkt met de eerste ochtend.

We zoeken het adres van Guia op en parkeren auto 1. Wat een schrik. Het kantoor staat vol met mensen en we kunnen niet eens naar binnen. Uiteindelijk hebben we meer dan een uur moeten wachten voor wij aan de beurt waren. Gelukkig heeft Maureen het telefoonnummer van Manuela doordat zij op de vertrek dag contact hebben gehad (omdat zij ons niet konden vinden). De rest was thuis heerlijk aan het kletsen, eten en vermaakte zich uitstekend. Wij werden niet gemist. Toen Maureen, Christiaan en Loes thuis kwamen was het even uitladen en hebben we ons tegoed gedaan aan een lekkere lunch.

Na de lunch zijn we op pad gegaan op weg naar Sagres, naar Cabo de Sao Vincente. Het uiterste puntje van Zuid Europa. Maureen heeft geen navigatie dus rijdt zij achter Loes aan. De afspraak is dat wanneer zij elkaar uit het oog verliezen dat er bij de eerstvolgende parkeerplaats wordt gewacht op de achterligger. Maureen rijdt in een grijze Seat. En daar rijden er heel veel van...

Dus jawel, Loes is Maureen kwijt. Of was Maureen Loes kwijt? Op het moment dat Loes stopte belde Maureen. Ze was van de N125 afgereden en dwaalde ergens in Portimao.

Loes had op een gegeven moment geen vertrouwen meer in dat ze elkaar nog zouden treffen. Maar na anderhalf uur kwam Maureen de parkeerplaats oprijden met Mauela, Rian en Dorrit. Het was inmiddels drie uur. Omdat we bij een restaurantje (die aanduiding vinden wij echt TE veel eer voor waar we waren) stonden hebben we daar iets gedronken om even bij te komen van dit avontuur.

Het is al bijna vier uur voor we weer gaan rijden. Dit keer gaat Erwin met Maureen mee. Erwin heeft vroeger veel met auto's gedaan en heeft nog steeds veel verstand daarvan. Loes had al gemerkt dat hij ook inzicht in de wegen heeft en vermoedde dat hij Maureen wel kan bijstaan. Zoals Maureen zegt heeft zij van Erwin achter Loes aan leren rijden. De rit is prima gegaan en we worden beloond door het prachtige uitzicht bij Cabo de Sao Vincente.

We lopen er wat rond, maken veel foto's en Loes gaat met Rian, Dorrit en Shalini ook nog iets verder de rots op. We blijven ver van de rand af hoor!

Daarna shoppen wat bij de kraampjes en kopen stiekem een verjaarscadeautje voor Manuela. Uiteraard vindt Shalini weer wat 'bling-bling'. Ook Manuela slaagt voor presentjes en Rian heeft een vingerhoedje voor zijn moeder kunnen scoren.

Zelfs Erwin koopt een placemat met het uitzicht van waar we op dat moment zijn. Dan drinken we nog wat bij de auto, eten wat fruit, een broodje en snoep en dan besluiten we om terug te gaan naar Albufeira. We willen niet in het donker rijden en daarom zullen we niet stoppen in andere plaatsjes.

De terugrit gaat boven verwachting. Maureen zorgt dat er geen auto's tussen haar en Loes kunnen komen (zonder bumper te kleven hoor!) en we bereiken zonder problemen onze appartementen. Dit avontuur zit erop.

We knappen ons allemaal lekker op en gaan om half negen uit eten bij een restaurantje op drie minuten lopen. Het eten van Erwin en van Maureen viel helaas wat tegen, maar de rest heeft heerlijk gegeten. Shalini leert Christiaan hoe hij zijn gamba's moet pellen. Het is zo verschrikkelijk leuk om te zien hoe Shalini bemoedert en zich beweegt in een restaurant. Het is overduidelijk dat zij heel goed weet hoe je je gedraagt en wat alles is en hoe het gegeten moet worden. Wat een heerlijke vrouw! Maar ze zijn echt allemaal super hoor! De groep is echt fantastisch. Maureen gaat met de mannen op de foto.

Maureen en Loes worden overladen met complimentjes. Maar er wordt ook af en toe wel wat gemopperd op de accommodatie en op dat er nauwelijks iets te doen is op loopafstand. Wel op de Strip, maar dat is 25/30 minuten lopen en dat is na een dag op pad zijn voor Erwin toch te ver.

Na het eten zijn we naar het appartement gegaan. We zitten nog even bij elkaar. Manuela is bezig met Dorrit's mooie haardos. Het is al laat en bijna iedereen hield het voor gezien en ging naar bed. Loes is gaan werken aan de financiën en wat andere administratie.

Maureen heeft Erwin een techniek laten voelen hoe hij zijn adem beter kan gebruiken als ademsteun om verstaanbaar te zijn. Erwin is namelijk heel vaak niet zo goed te verstaan en deze lieve man heeft zoveel mooie verhalen die hij gewoon moet kunnen vertellen zonder dat we steeds weer vragen "wat zeg je, ik versta je niet". Het is werkelijk ontroerend om te zien hoe goed we hem ineens

kunnen verstaan. Maureen, Erwin en Loes zijn er alle drie door gegrepen. Wat een geweldige ontwikkeling. Loes zegt: "Maureen, GOED BEZIG!"

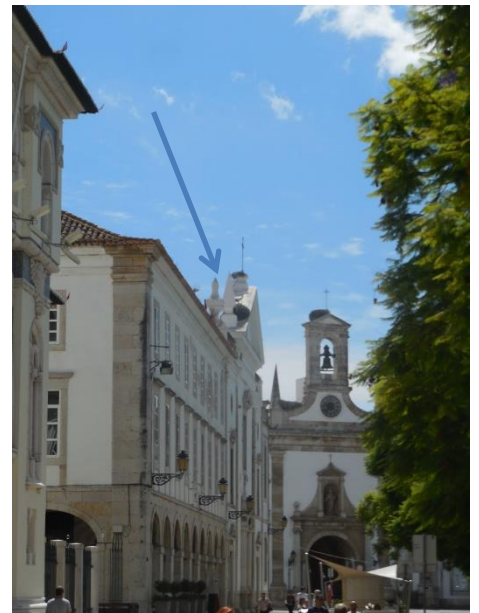
Veel te laat gaan uiteindelijk Maureen en Loes ook naar bed. Welterusten bijzondere dag.

Dinsdag 13 september 2016_Faro

Dorrit begint meestal haar dag met douchen. Loes hoorde haar al vroeg en zo'n veertig minuten later vond zij het toch wel gek dat Dorrit er nog steeds onder stond. Er zou toch niks gebeurd zijn? Dus ging Loes even polshoogte nemen en tot haar stomme verbazing was het niet de douche van Dorrit maar regende het heel hard buiten. Een bui kun je het niet meer noemen. Om half negen was het al weer droog en is er geen regen meer gevallen. De lucht brak open en zon stond weer hoog aan de blauwe lucht.

Na het ontbijt zijn we richting Faro gereden. Faro is de hoofdstad van de Algarve. Daar zijn we ook met het vliegtuig aangekomen en daar vandaan vertrekken we vrijdag ook weer. Gelukkig vonden we twee parkeerplaatsen even net buiten de haven en voor twee keer twee euro konden we daar de hele middag staan. Loes wilde iedereen graag de ooievaars laten zien, maar ze zag vooral veel lege nesten. Er werd er toch wel één gespot, gelukkig 😊. Eh 🐒 lastig te zien, onder de pijl...

Erwin ziet het niet zitten om mee te lopen en gaat ergens in de schaduw zitten. De rest loopt de winkelstraat in en schiet ook diverse winkels in.

We willen met het toeristentreintje mee, maar als Loes vraagt naar de Chapel of Bones hoort ze dat die pas na drie uur open is. Het is nog vroeg en dus gaan we nog even terug winkelen. Erwin blijft weer in de schaduw zitten.

Hoera Dorrit slaagt voor haar missie en scoort een vlag van Portugal! Als we klaar zijn met winkelen (voor DIT moment) gaan we op een terrasje een drankje doen.

Dan gaan we naar het treintje. Wat een teleurstelling! Alles zit vol! De mevrouw die de trein bestuurt gaat mensen uit een treinstel zetten en iedereen moet gaan inschikken zodat wij een heel stel voor ons alleen hebben. Dat is wel lief van haar, vinden wij. De andere gasten zijn het niet met ons eens. Nou ja, we zitten. We krijgen ook nog een discount. Twee mogen er gratis mee. Wat een mazzel!

Het treintje hobbelt enorm over de keien. We worden alle kanten opgeschud en Maureen en Loes liggen in een deuk, eh in de kreuk is het meer. Zo zien we met elkaar nog veel van Faro. Hoewel niet iedereen 😊. Er is wifi in de

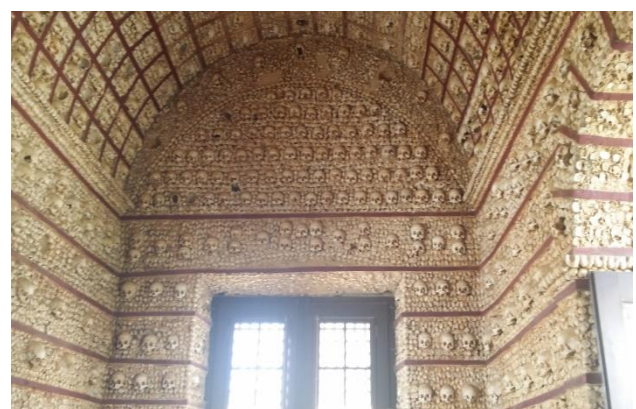

trein en dan spelen Manuela en Rian direct het Pokemon spel.

Het treintje stopt bij de **Carmo Church**. Een prachtig klein kerkje. Dorrit steekt een kaarsje aan.

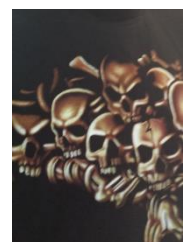

Wij lopen door de kerk, door de pastorie naar de Chapel of Bones. In dit kapelletje zijn de muren en het plafond bedekt met schedels en botten van Karmelieten en monniken. In de 16^e eeuw werd dit gebouwd door een monnik die zijn medebroeders wilde aansporen na te denken over en het doorsturen van de boodschap dat het 'in leven zijn van voorbijgaande aard is'.

Beet je luguber misschien maar wel iets dat je ook gezien moet hebben als je in Faro bent geweest.

[Rian is er zo door aangespoord dat hij later op de zigeunermarkt in Quartiera zelfs een T-shirt met schedels heeft gekocht.]

Na de rit met de toeristentrein zijn we weer naar onze appartementen in Albufeira gereden. Daar aangekomen lekker even een duik in het zwembad

genomen. Daarna zijn Rian en Manuela voor ons gaan koken. We hebben heerlijke pasta gegeten. Zelfs Shalini die haar bedenkingen had vond het heerlijk. Een toetje na en we zitten weer helemaal vol.

's Avonds hebben we wat muziek geluisterd, gezongen en gegeind met elkaar. We hebben echt veel plezier, drinken wat samen en eten nog wat chips. Christiaan kan niet zo lang stilzitten en loopt dikwijls een beetje heen en weer voor het appartement. Hij heeft echt een favoriet liedje dat hij keer op keer zingt. Het origineel is van Gers Pardoel en heet Louise (toevallig ook nog de eerste geboortenaam van Loes). Christiaan zingt aan één stuk door: "Oh oh oh, Sabrina..." want thuis heeft hij een vriendinnetje en zij heet geen Louise maar wel Sabrina. Loes filmt een stukje als hij in het donker buiten loopt te zingen en Christiaan vindt het helemaal geweldig en wil morgen een nieuwe opname maken, want deze is te donker. Loes belooft hem morgen opnieuw te filmen.

En ook vanavond kijken we met elkaar terug op een geslaagde dag. En nu lekker slapen.

Woensdag 14 september 2016_Verjaardag Manuela / Zigeunermarkt Quartiera / Piratenboot

Loes gaat met Dorrit en Christiaan de laatste boodschappen doen bij de Lidle. We kopen ook een appeltaart voor de verjaardag van Manuela!

"Er is één jarig hoera, hoera, dat kun je wel zien dat is zij". Manuela wordt vandaag 25 jaar. Wel heel bijzonder om dat met ons te vieren. Als wij al klaar zitten voor het ontbijt en Rian en Manuela komen aanlopen zingen we allemaal uit volle borst. Op het uiterste puntje van Portugal kochten Maureen en Loes een klein kettinkje met een dolfijntje voor haar. Dat wordt op prijs gesteld. Rian verwent haar met een prachtig hartvormig sieradendoosje met daarin armbandjes. Dan gaan we ontbijten.

Na het eten rijden we naar Quartiera. Daar is een zigeunermarkt. Nu we de auto nog hebben moeten we het er maar even van nemen. Op de markt wordt van alles gekocht. Het is ook niet heel duur voor onze begrippen en toch moet je dikwijls nog wat afdingen.

We zouden wel veel langer willen rondstruinen, maar Loes is onverbiddelijk. We moeten nu weg want we moeten op tijd bij de Piratenboot in Albufeira zijn.

Bij het appartement maakt Maureen nog snel voor iedereen een broodje om mee te nemen. Loes zoekt uit hoe we moeten rijden en daar gaan we weer. Wanneer we bij de Marine aankomen zien we allemaal gekleurde huisjes. Dat ziet er gezellig uit.

Bij de boot gekomen moeten we nog wel wat wachten, maar we zitten in de schaduw en kunnen het wel uithouden.

Dan mogen we de boot op. Het varen ging heel fijn. De boot schommelt wel, maar de cadans is bijna slaapverwekkend. In de verte zien we ook de hoogste berg van de Algarve Caldas de Monchique. Daar gaan we niet naar toe deze reis.

We zien prachtige stranden en rotspartijen.

Manuela mag helemaal zelfstandig een stuk varen. Als dat geen leuk cadeautje is dan weet ik het niet meer hoor! Ze straalt en is ook super trots en blij. Ze zegt dat dit wel een heel bijzondere verjaardag voor haar is. Daar zijn we allemaal blij om. Het is heerlijk op de boot. We liggen op een gegeven moment zelfs even stil omdat een Deens echtpaar op leeftijd 'een duik' wil nemen in het zeewater. Stoer hoor. Na twee minuten houden zij het voor gezien en varen we weer verder.

Loes moet om zeven uur 'haar' auto inleveren en het liefst ook maar gelijk de Seat waar Maureen (→) in rijdt. Dan kunnen zij ook donderdagochtend een klein beetje uitslapen en rustig aan doen. Om dat te kunnen doen moeten we wel een klein beetje opschieten.

Eerst wordt de groep, op Christiaan na, bij het appartement afgezet. Vervolgens wordt de Chevrolet Spark 'van Loes' bij AV ingeleverd. Deze verhuurder is geen aanrader en niet te verwarren met Avis welke wel klantgericht werkt. Dan tanken we de Seat vol en rijden we door naar verhuurder Guerin (via Sunnycars). Precies op tijd! Ze wilden net de deuren sluiten! Yes, alles weer helemaal goed ingeleverd.

Dan lopen Christiaan, Maureen en Loes terug naar het appartement onder genot van de zang van Chris. Even hebben we een schrik en ook lachmomentje. Er lopen hier best veel zeer wel gevoede zwerfhonden en katten. Chris wil deze steeds op de foto zetten. Loes ziet een hond boven een schutting uitkomen en wijst ernaar. Deze blaft ineens zo hard dat wij allen zo schrikken dat Christiaan bijna de weg op struikelt waar net een taxi rijdt. Het ging gelukkig allemaal goed, maar dan realiseer je je

wel weer even dat een ongelukje meestal in dat kleine hoekje zit. Wij hebben echter een beschermengel mee deze vakantie, he Dorrit?! Om half acht zijn we al weer terug bij het appartement. Dat hebben we goed gedaan! High five!

We kleden ons om, tutten ons op en lopen naar 'Tres Palmeiras' een restaurant waar de locals ook eten. En wij snappen nu waarom! Wat een luxe en fantastisch restaurant. Loes had een zalm waarvan zij zei dat ze die nog nooit zooooo lekker heeft gegeten. Het eten smaakte iedereen heel goed en Loes hield haar hart vast wat ze zou moeten afrekenen. Super goed gegeten en gedronken en zelfs toch nog ietsjes onder het budget! Weer goed gedaan.

Het is laat als we bij het appartement aankomen. Loes krijgt nog een bloemetje van Erwin. Wat een verwennerij.

Thuisgekomen gaat bijna iedereen gelijk naar bed. En ook Maureen en Loes maken het nu niet te laat. We zijn allemaal moe van weer een leuke dag. Manuela laat weten dat ze een super leuke verjaardag heeft gehad! Wat ontzettend leuk om te horen. Wij zijn blij!

Trusten....

Donderdag 15 september 2016_De Strip

Het uitslapen wil niet echt lukken, maar wel lekker dat we even niets moeten. Maureen haalt met Dorrit en Christiaan verse broodjes en gaat bij de receptie vragen om een oventje. We hebben gisteren appeltaart gekocht die nog de oven in moet. Daar hadden we dus niks aan. Dan komt Maureen aan Loes vertellen dat wij morgen, op de vertrek dag, de hele dag in ons appartement mogen blijven tot wij die avond om acht uur worden opgehaald. Dat is nog eens een super fijne mededeling. Teresa (van de receptie) heeft ons eerder al zo goed geholpen met de taxi voor Zoomarine en nu dit. Super.

Even later komt Teresa met een andere dame een spiksplinternieuw oventje brengen. Dat is nog eens een service! Er is best wel wat gemopperd over de niet

al te schone accommodatie, maar er is wel heel veel service als je ergens om vraagt. En die extra dag morgen! Echt heel erg fijn.

Dan gaat iedereen, op Loes na want zij loopt een dag achter met het verslag, naar het zwembad. Shalini vindt het jammer dat we niet direct gaan winkelen of iets anders gaan doen. Maar de anderen willen wel even een momentje rust. Als Loes bezig is met het verslag komt Christiaan met een verzoek. Hij wil graag de naam van Gers Pardoel in zijn naam veranderd zien en dat de naam Louise in Sabrina wordt gewijzigd. De tekst moet ook in het verslag komen. Loes verwerkt het een en ander onder toezicht van Chris in het verslag (zie pagina 32).

Om één uur is iedereen weer terug en wordt het oventje aangezet. Het is een heel klein oventje en we hebben eigenlijk voor het oventje te veel strudel. Maar het lukt Maureen, met aanwijzingen van Loes die later toch niet zo slim blijken te zijn, om alles er in een keer in te krijgen. Na 45 minuten was het klaar en zag de oven, eh, tja... er niet meer zo nieuw uit. Maar gelukkig heeft Maureen het weer helemaal goed schoon gekregen.

Nadat we alle taart op hadden gingen we lopen naar de Strip. Dat is ongeveer 25 minuten lopen. Loes merkt op dat Christiaan een ontzettend zware rugtas bij zich heeft. Hij was er al bij 'neergevallen'. Zij gaat met hem terug om er wat uit te halen. Ondertussen vermaken de anderen zich prima.

Onderweg kijken we al of we een geschikt restaurantje vinden waar we op de terugweg kunnen gaan eten. We mogen van Joost (Tendens) nog een keertje uit eten omdat we, in het begin opstartproblemen hebben gehad wat de accommodatie betreft. Het lijkt ons het handigst als we vanaf de Strip toch eerst richting 'huis' lopen zodat we niet meer zo lang hoeven als we klaar zijn met eten. Er is keus genoeg op ongeveer 15 minuten lopen.

Op de Strip heeft Loes het eerder nog niet zo rustig aangetroffen! Erwin blijft de eerste winkelronde in de schaduw zitten. Het is hem te veel om heen en weer te lopen op de Strip. Rian, Manuela en Dorrit mogen zelf heen en weer lopen en we spreken een tijd af om elkaar weer te treffen bij Erwin.

Maureen, Shalini, Christiaan en Loes gaan ieder winkeltje in waar ze 'bling-bling' hebben. Er wordt nog van alles gekocht.

Dorrit heeft wel een heel mooie ketting en tas gescoord en ze kan nauwelijks wachten tot het kerstfeest is en ze dit kan dragen.

Het was leuk om op de Strip te zijn geweest en om half zes lopen we weer terug naar het restaurant wat we eerder zijn tegengekomen. We zijn allemaal wel moe van dat slenteren en lusten wel wat te eten en te drinken. Ach wat jammer, het restaurant waar we wilden eten is helemaal volgeboekt, vertelt een Nederlandse dame die daar werkt. Zij geeft wat tips en we besluiten door te lopen.

We komen uit bij Restaurante Expresso op de rua do Dunfermline, Edf Navegadores in Albufeira. We nemen een heel menu voor slechts 13 euro per persoon. Mandjes brood met twee 'smeersels', daarbij olijven en schijfjes wortel met knoflook en kruiden. Werkelijk al 'za-alig'. Daarna een groentesoep gevolgd door een hoofdgerecht van gegrilde kip met frites en sla en als toe konden we kiezen uit een chocolademousse, een carameltaartje en een ECHT verse fruitsalade en nog koffie of thee toe. Als we dit eerder hadden ontdekt...

We hebben heerlijk gegeten, zelfs Shalini die eigenlijk het allerlieftst sushi wilde eten ☺! We werden ook nog getrakteerd op een karaoke van Christiaan met zijn aangepaste songtekst. Het was gezellig en we vinden het allemaal een gezellige afsluiter.

Thuis gekomen vraagt Loes aan iedereen apart hoe zij deze vakantie hebben ervaren, wat zij het leukste vonden en wat zij gemist hebben of graag heel anders hadden gewild. Dit is te lezen op pagina 27. De koffers en tassen worden zoveel als mogelijk ingepakt want morgen moeten we alles weer in originele staat achter ons laten. Wat heerlijk toch dat we het appartement nummer 103 mogen behouden tot ons vertrek. Wat een rust geeft dat, zegt Loes keer op keer. Voor we het weten is iedereen al vertrokken naar dromenland en sluiten Maureen en Loes de avond af met een evaluatie. Maureen schrijft de voorkant van de vakantiediploma's en Loes maakt op haar reizen voor de vakantie vrienden altijd een klein gedichtje om op de achterkant van het diploma te schrijven en als het lukt doet zij daar zelf nog een klein presentje bij. Dit keer kocht zij zes magneetjes met de afbeelding van de Portugese haan, die schijnt geluk te

brengen. Om half drie 's nachts is zij dan eindelijk klaar en kan zij zich ook klaarmaken om naar bed te gaan. Dag mooie donderdag, welterus... gaaaaap...

Vrijdag 16 september 2016_Dag van vertrek en aankomst Schiphol

Onze laatste dag. We staan op tijd op en gaan eerst met elkaar ontbijten. Loes leest voor wat zij op de vakantiediploma's schreef. Zie pagina 27 Maureen heeft voor Loes ook een heel gedicht geschreven en zij krijgt daar een heus aandenken bij wat zij zelf nooit zou kopen maar waar zij wel degelijk heel blij mee is! Zie pagina 31.

Dan is het hoogste tijd om het ene appartement leeg en schoon te maken en we zetten alle stoelen, de tafel, borden, glazen en het bestek weer op de juiste plek. Als alles geregeld is gaan we naar het strand. Rian en Manuela mogen samen een ijs coupe gaan halen. Dat willen zij al de hele week en nu is het dan eindelijk zover.

Als zij weer bij de groep terug zijn wil de rest over het strand naar het plein bij de roltrap lopen en nog wat shoppen. Een wandeling van een klein half uurtje. Rian en Manuela blijven op het strand. Zij hebben zich goed ingesmeerd want die blanke huidjes moet je goed beschermen tegen de zon. Rian was de eerste dag al heel erg op zijn kuiten verbrand toen zij bij het zwembad in slaap waren gevallen. Het gaat zo hard en zijn benen zijn bijna geen zon gewend.

We lopen heerlijk over het strand. Het water komt ineens heel snel op. De golven zijn plots zo hoog dat Erwin toch nog natte schoenen krijgt! We genieten van de blauwe lucht, de zon,

het strand, het uitzicht op de witte huizen in Albufeira, het pleintje en van elkaar.

Op het terras nemen we een drankje en daarna krijgt een ieder van Loes nog een ijsje. [*Nee Maureen, die is te groot!*]

Daarna maken we dezelfde wandeling terug naar Rian en Manuela die op ons zitten te wachten.

Lieverds, jullie zijn ons vertrouwen waard gebleken! Top, bedankt!

We lopen terug naar het appartement. Nog even een blik naar achteren en Erwin staat even stil bij een motor.

We maken ons klaar voor ons laatste hapje eten hier in Albufeira. Omdat de prijzen zo gunstig zijn en er ruime keuze is hebben we besloten om weer bij Restaurante Expresso een klein hapje te eten voor we aan onze lange reis gaan beginnen. Het was weer heerlijk en alles is schoon opgegaan!

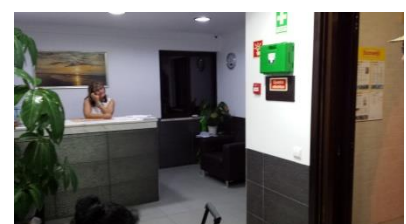

Nu is het echt tijd om te vertrekken. We lopen terug naar het appartement. De koffers staan klaar. Loes doet nog een laatste inspectie in het appartement. Iedereen neemt zijn eigen spullen en dan staan we om kwart voor acht kant en klaar bij de receptie. We leveren de sleutels in en maken nog een praatje met Teresa. Wat

een vreselijk aardige receptioniste is dat. We bedanken haar hartelijk voor al haar tips en hulp. Om acht uur is er nog geen bus. Om kwart over acht nog geen bus. We wachten (on)geduldig.

Teresa gaat bellen. De bus komt er nog wel aan, we zijn gelukkig niet vergeten. Dan uiteindelijk na half negen is de bus er. Snel de koffers inladen. De dame van de Sunweb vertelde dat zij lang hebben staan wachten bij een appartementencomplex op een stel,

maar nu bleek dat het stel zelf een auto heeft gehuurd en op eigen gelegenheid naar het vliegveld was gegaan. Er werden excuses gemaakt en de bus racete naar Faro.

Het inchecken ging erg snel. Bij de douane haalde Loes nog vijf flessen water uit de tas van Christiaan. Ze had nog gewaarschuwd dat er geen drinken meegenomen mocht worden en dat zij voor iedereen nog één keer wat te drinken zou halen als we door de douane zijn. Menigeen had in zijn/haar handbagage zonnebrand of aftersun etc. gedaan. Dit werd door de douane allemaal ingepikt. Er zijn nu eenmaal strenge regels... Dat geeft anderzijds ook een veilig gevoel, maar er wordt stevig gebaald.

Omdat we zo laat zijn hoefden we niet lang daar te wachten. Dat hadden we al bij de receptie gedaan. Christiaan trakteerde ons nog op zijn bekende karaokeversie. Dat werd niet door alle reizigers in de hal gewaardeerd en eigenlijk vonden Maureen en Loes dat nou juist hilarisch. Kom op mensen, een beetje verdraagzaamheid kan geen kwaad en lachen al helemaal niet. Gelukkig dat de meesten het niet erg leken te vinden.

We gaan het vliegtuig in en dat vertrekt keurig op tijd. Om 22.40 uur (tien over half elf 's avonds) en de verwachte aankomsttijd is 2.40 (tien over half drie 's nachts). In Portugal is het een uur vroeger, dus lijkt het wel vier uur vliegen. Je merkt aan iedereen dat het al laat is. Het vliegtuig is vol maar het is toch erg rustig. Een enkeling valt even in slaap. We landden op de Polderbaan en dan is het nog zo'n tien minuten taxiën naar de gate. Toen bleek ook nog dat de voorste deur niet open ging omdat de slurf het niet deed (of zoiets). Dus alle passagiers moesten door de achteruitgang naar buiten. Zo liepen we midden in de nacht echt op de grond buiten op Schiphol en liepen we zowat onder het vliegtuig door. Best bijzonder. Zo maken we wat mee deze vakantie.

De koffers gingen redelijk snel en dan gaan we met z'n allen door de deur en de achterban van iedereen stond gelukkig al te wachten. Hoewel de ouders van Rian wel heel lang hebben moeten wachten omdat er een miscommunicatie was over de aankomsttijd. Dat is niet zo'n leuke afsluiter voor hun, maar wij kijken al met al terug op een geweldige vakantie!

Lieve allemaal, bedankt!

Wat vonden onze vakantie vrienden van deze reis? En wat zegt Loes?

Wat vond Dorrit van deze vakantie?

Ik geef deze vakantie een 9! Het omschakelen vond ik in het begin wat lastig. Ik heb dingen gedaan die ik in mijn gewone leven niet kan doen. Het hoogtepunt vond ik de foto met de dolfijn. Ook vond ik het uiterste puntje [=Cabo de Sao Vincente] erg mooi. Ik heb me erg thuis gevoeld bij jullie en de groep was fantastisch. Niks negatiefs. Ik had een mooie kamer en badkamer voor mij alleen.

Loes zegt tegen Dorrit:

Je vond de reis spannend maar al heel snel
Voelde jij je heel veilig wonderwel
Wanneer jij lacht, lacht je hele gezicht
Alsof jij een hele kamer gewoon verlicht
Dinsdag was vast ook een echte TOP-dag
Want toen scoorde jij de Portugese vlag
Niet te vergeten later nog je ketting en je tas
Wat ben jij daar terecht mee in je sas
Dank dat je met ons mee was deze reis naar Portugal
Hoop dat je met dit presentje die niet snel vergeten zal.

Wat vond Manuela van deze vakantie?

Deze reis krijgt van mij een negen! Ik vond mijn verjaardag het leukst en dat ik zelf het schip mocht besturen. Ook de dolfijnen vond ik super. Het appartement vind ik waardeloos. Rest echt super geweest!

Loes zegt tegen Manuela:

Jij bent een meisje met heel veel pit
Waar ook heel erg veel liefs in zit
Hoe zorgzaam en begaan jij kunt zijn
Dat vindt menig reisgenoot bijzonder fijn
Het was ook leuk dat je deze week jarig was
Met het zingen en cadeautjes was jij in je sas
Maar het besturen van een heus piratenschip
Staat wel bij jou op één, met stip!
De wens op de foto gaan met een dolfijn
Kan ook niet anders dan een hoogtepunt zijn
Met deze kleine aardigheid
Bedank ik jou voor jouw aanwezigheid.

Wat vond Rian van deze vakantie?

Ik ben niet echt tevreden over het appartement.
De eerste keer vliegen vond ik wel goed gaan.
De dolfijnen vond ik echt geweldig en ook de
chapel of bones. Dat wij wat vrijheid van de
leiding kregen vind ik super. Wel een leuke
vakantie.

Loes zegt tegen Rian:

Op de eerste dag al zijn jouw benen verbrand
Dat vonden wij echt niet zo amusant
Het deed alleen maar zeer als je liep in de zon
Maar of je die hier wel goed vermijden kon?
Jij bent een fijne gozer en lief voor je vriendin
En deze vakantie had jij steeds weer goede zin
Met wifi speurde jij graag naar de pokemons
Tot zelfs in Faro bij de treinwagons
Soms praat je zo binnensmonds en dialect
Dat heeft op ons een heel bijzonder effect
Wie weet zien wij jou nog eens terug bij een volgende reis
Misschien dan naast Manuela ook nog met jouw maatje Thijs.

Wat vond Erwin van deze vakantie?

Het was een mooie vakantie. Alles was mooi en
niets niet mooi. Wat ik super leuk vond was dat
ik een rijinstructeur voor Maureen was.
Ook de zigeunermarkt vond ik erg leuk. Dat ik
Dorrit zo blij kon maken met het kettinkje met
het horloge eraan. Geven is mooi.

Loes zegt tegen Erwin:

Wat ben jij een bijzonder gevoelige man
Die ook een ander heel diep raken kan
Menige traan heeft er gevloeid
En vriendschappen zijn opgebloeid
Jij ging door, ook al was jij hartstikke moe
En iedereen droeg jou een warm hart toe
Door het gebruik van jouw ademsteun
Produceerde jij woorden in plaats van gekreun
Hele gesprekken zijn er gevoerd
Jou werd niet snel meer de mond gesnoerd
Jij bent iemand die wij niet snel zullen vergeten'
En dat mag je best wel weten.

Wat vond Shalini van deze vakantie?

Dolfijnen waren wel heel leuk. De boot vond ik te lang, want ik wilde niet zo lang stilzitten en ik werd een beetje misselijk. Maar het allerleukste van de vakantie vond ik het winkelen. Eigenlijk was verder alles voor de rest oké.

Loes zegt tegen Shalini:

Het begin was wel een beetje een valse start
Het liefst sliep je samen en niet apart
Het was ook niet zoals ik het had gepland
Maar je raakte gelukkig toch snel gewend
Zolang iets glinstert heeft het jouw aandacht
Daarbij vind ik jou als vrouw bijzonder zacht
Zo zorgzaam, aandachtig en verschrikkelijk lief
Het eten vond jij deze reis soms wat primitief
Van winkelen kon je maar niet genoeg krijgen
Daarbij zal je ons allen makkelijk overstijgen
Hier nog een kleinigheidje voor jou als herinnering
Uit een goed hart maar helaas voor jou: geen blingbling

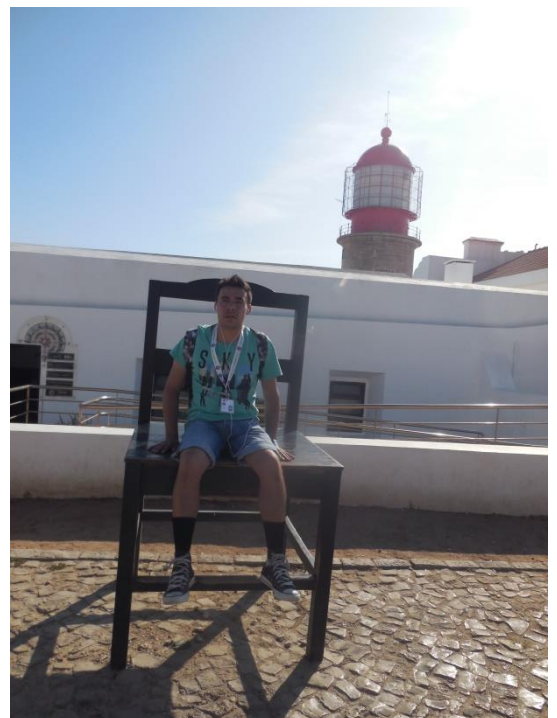

Wat vond Christiaan van deze vakantie?

Ik vond het wel een leuke vakantie. De Chevrolet vond ik het allerleukst. De zigeunermarkt vond ik ook erg leuk. Ik vond het niet leuk dat jullie steeds achter mij aan liepen.

Loes zegt tegen Christiaan:

De eerste dagen liep jij nog al eens weg
Dat vonden wij echt niet leuk zeg!
Je maakte graag foto's van dieren
Van poezen en honden, niet van mieren
Van auto's weet jij ook veel af
Autorijden met jou is echt geen straf
Verder heb jij heel veel gezongen
Op die manier de aandacht afgedwongen
Een nummer van Gers wordt nu van Christiaan
Over dat Sabrina hem niet eens ziet staan
Thuis, in de auto, buiten of in een restaurant
Op het laatst was het voor sommigen wel iets irritant
Ik hoop dat je een heel fijne tijd met ons hebt gehad
Wij vonden jou absoluut een heerlijke schat.

Wat vond Maureen van deze vakantie?

Het was mooi om te zien hoe wij samen weer een veilige omgeving konden creëren. Al die emoties die loskwamen. Erwin leerde mij rijden ☺ en ik hem spreken met gebruik van zijn ademsteun. Verder vond ik het piratenschip en de zigeunermarkt erg leuke activiteiten.

Loes zegt tegen Maureen:

Onze tweede reis samen dit jaar
We kregen het ook nu weer voor elkaar
Om van individuen één groep te maken
En om gevoelige snaren te raken
Zelf waren we dikwijls ook erg geroerd
Ook hebben we drie dagen heerlijk getoerd
Veel gedaan, gelachen, gepraat en gelopen
En gelukkig is er niemand in zee verzopen
Het was voor ons hard werken deze reis
Maar wij hebben het wel weer geflikt, meis!
Over een volgende reis willen we nu nog niet nadenken
Maar de herinneringen aan deze worden vast weer een kostbaar aandenken.

Lieve Tendens vakantievrienden,

Dank jullie wel allemaal voor deze onvergetelijke reis.

Hopelijk zien we elkaar terug!

***Dikke knuffel van
Loes***

Maureen schrijft gedicht voor Loes

Lieve lieve Loes,

Na Julianadorp gingen we weer samen op pad.
Wat hebben we weer met onze 'Tendens vrienden' een schik gehad.
Portugal, het land van piri-piri, Fado en die ene zwarte haan.
Het is een prachtig land om heen te gaan.
Helaas liep niet alles zo gesmeerd.
Er gingen ook een paar dingen verkeerd....

Auto's huren, ja dat was een leuk idee.
Echter de uitvoering viel niet mee.
Het moment van 'even de auto ophalen'
Werd een heel lange rit waar jij na afloop enorm van zat te balen.
Alleen wachtend op een bus, want ja heus die kwam ;-).
Resulteerde in ongeloof waarna jij toch maar een taxi nam.

De auto's waren geregeld, je creditcard inmiddels leeg,
De lach van onze vrienden was wat je ervoor terug kreeg.
Stralend ging je op pad, mooie dingen liet je ons zien.
The Chapel of Bones, samen verkleden voor een selfie op een piratenboot,
We hadden weer lol voor tien.
We hebben weer een hoop meegemaakt.
Zijn elkaar ook tijdens een rit zelfs kwijtgeraakt.

Maar zelfs zonder Tom Tom wisten we elkaar weer te vinden.
Ja Loes, jij en ik zijn inmiddels goede vrienden.
Ik bewonder je om je zorg, je zuinigheid en je organisatietalent.
Hiermee wil ik je laten weten dat je een echte kanjer bent.

Van Loezepoessss naar Sabrrrina...
Van Chinees, naar zalm gegrild.
Een rood wijntje en een goed gesprek.
Ik had het niet anders gewild.

Maar ook af en toe een traan en een opmerking over mijn app-gedrag,
Als vriendin zeg ik, dat dat kan en dat dat mag!
Lieve Loes, koop jij vast een nieuwe zak zachte pepermunt, of nee beter twee.
Dan ga ik graag met een volgende reis weer met je mee.

Liefs Maureen xxx

**Dankjewel
Maureen! xxL**

Op speciaal verzoek van Christiaan 'Sabrina'

<p>Ik denk de hele dag aan Sabrina In elke droom komt zij voorbij En als ik één iemand mocht kiezen Dan zou ik samen met haar zijn Maar zij ziet mij niet staan Nee zij ziet mij niet staan</p> <p>Wacht maar tot ik straks de loterij win Dan neem ik haar mee naar een restaurant Dan trakteer ik op een chic dineetje En vraag ik bij haar toetje om haar Oh oh oh Sabrina (Sabrina) Oh oh oh Sabrina (Sabrina)</p> <p>Ik denk de hele dag aan Sabrina Uit duizend mannen kan ze kiezen Maar niemand is zo geschikt als ik Maar zij ziet mij niet staan Nee zij ziet mij niet staan</p> <p>Wacht maar tot ik straks de loterij win Dan neem ik haar mee naar een restaurant Dan trakteer ik op een chic dineetje En vraag ik bij haar toetje om haar Oh oh oh Sabrina (Sabrina) Oh oh oh Sabrina (Sabrina)</p>	<p>Lieve Sabrina ik heb een brief geschreven Uit het diepst van m'n hart Ik hoop dat je hem wilt lezen Misschien kunnen jij en ik ooit eens daten Of naar een pretpark Of samen uit eten Ik heb een lot gekocht met de winnende cijfers En wie weet kunnen jij en ik samen op reis Of koop ik een huis in het Zuiden van Spanje Ontbijten in de zon met kaviaar en champagne Ik weet dat jij me eigenlijk nooit zag staan Maar ik ben bereid helemaal voor jou te gaan En hopelijk schrijf je me ooit terug Liefs Kus.</p> <p>Wacht maar tot ik straks de loterij win Dan neem ik haar mee naar een restaurant Dan trakteer ik op een chic dineetje En vraag ik bij het toetje om haar hand Oh oh oh Sabrina (Sabrina) Oh oh oh Sabrina (Sabrina)</p>
--	--